

FARNÍ ČASOPIS

Solnice, Skuhrov, Kvasiny, Uhřínov

ČERVENEC 2010

www.farnost-solnice.net

ÚVODNÍČEK

Milí farníci!

Už je tu doopravdy léto -čas prázdnin pro děti, dovolených pro dospělé a ne až tak velké změny pro dříve narozené. Pro všechny společně je to čas, který nám daroval Bůh. Můžeme jej společně přijímat jako dar, který je jedinečný, neopakovatelný. Zároveň každý Boží dar je i příležitostí k jeho využití k dobrému a to pohotově, protože jak se zpívá „čas pádí, čas letí ...“

I naše farnost dostala určité obdarování, příležitost, v podobě sestry Blanky, která mezi námi uskutečňovala svoje poslání žít pro Boží království. Chtěl bych jménem celé farnosti vyjádřit poděkování za její obětavou službu. Osobně si velmi celím její pílě a smyslu pro radost a děkuji jí, že mě, nově příchozímu, pomohla zorientovat se v životě farnosti. Za nás za všechny jí také přeji hodně milostí a darů Ducha svatého pro její další službu.

Ať je tedy nastávající čas dobře uchopeným darem a společně se podílíme na růstu Božího království, protože „Boží království je mezi vámi“ (Lk 17, 21).

P. Jaroslav

ZE ŽIVOTA FARNÍHO SPOLEČENSTVÍ

Svatodušní novéna

Letos, v naší farnosti poprvé, jsme měli možnost zúčastnit se novény před slavností Seslání Ducha Svatého. 9 krát jsme se sešli v kapli na faře k modlitbě a rozjímání, v sobotu pak, v předvečer slavnosti Seslání Ducha Svatého, jsme společně s farníky ze Skuhrova prožili slavnostní obřad svatodušní vigilie.

Jsou věci, události a třeba jenom okamžiky v životě, na které se nedá zapomenout, na které člověk často myslí, ke kterým se vrací a jsou i prožité chvíle, ze kterých člověk čerpá sílu pro další dny života. Chvíle, kdy přesně a pevně ví, komu a proč uvěřil.

Pro mě (a podle ohlasů a hovorů nejen pro mě) byla touto nezapomenutelnou chvílí právě svatodušní vigilie.

Děkuji Bohu, že jsem si dokázala najít čas, děkuji p. Axlerovi za přípravu novény a všem dohromady děkuji za krásné společenství. Vy ostatní buďte zvědaví, přemýšlejte o tom, co všechno se asi mohlo dít. Ale hlavně příště přijďte také.

Helena Jirsová

První svaté přijímání

V neděli 30. května, na slavnost Nejsvětější Trojice, se v naší farnosti konalo 1. svaté přijímání, ke kterému v solnickém kostele přistoupilo 8 dětí.

Děti se na přijetí jedné ze základních svátostí připravovaly pod vedením sestry Blanky v hodinách náboženství tři roky. Po přijetí svátosti smíření v sobotu 29. května, se mohly děti s čistým srdcem těšit na následující den. 1. svaté přijímání bylo v jejich životě velkou událostí, jakož i pro celé rodiny a farní společenství. Mše svatá proběhla v opravdu slavnostním duchu a bude krásnou vzpomínkou pro děti, příbuzné i všechny přítomné věřící.

Poděkování za tuto krásnou slavnost patří sestře Blance a našemu duchovnímu správci otci Jaroslavovi, pro kterého to bylo také první svaté přijímání dětí v naší farnosti.

Soňa Vašková

Boží Tělo

Datum slavnosti se řídí datem Velikonoc. Nedělí Soslání Ducha svatého končí doba velikonoční, následuje neděle Nejsvětější Trojice a čtvrtek po ní je přidělen Slavnosti Těla a Krve Páně. V naší farnosti se slavnost konala v neděli 6. června od 10 hodin. Mše sv. měla slavnostní charakter. Kostel byl krásně vyzdoben a provoněn kadidlem. V kázání jsme se dozvěděli o původu tohoto svátku, který sahá až do 13. století.

Podle zvyklostí bývá mše sv. zakončena buď adorací před vystavenou Nejsvětější svátostí, nebo je monstrance s eucharistií nesena v průvodu z kostela. My jsme se vydali za krásného prosluněného dopoledne průvodem na čtyři upravená místa okolo kostela, kde se před každým oltářem konala krátká pobožnost. Před knězem s monstrancí šly družičky sypající okvětní lístky a ministranti s kadidlem. Slavnost byla zakončena v kostele požehnáním.

Chtěli bychom poděkovat všem, kteří se podíleli na přípravě této slavnosti

manželé Kovářičkovi

Loučení

Nečekala jsem to, ale život mne překvapil. Od 1.7. měním pracoviště a proto se chci s Vámi rozloučit.

My, sestry, si vyděláváme na živobytí stejně jako každý z Vás a musíme být samostatné finančně. Po dobu působení P. Hofmana ve farnosti byla moje práce na plný úvazek, kvůli jeho zdravotnímu stavu, samozřejmě. Jenže situace se změnila. Na všechny, také na Biskupství, které mi platí mzdu doléhá ekonomická krize a proto se

upravily podmínky pro zaměstnání prastoračních asistentů ve farnostech. Dnes, kdy ve farnosti je mladý, zdravý a schopný kněz, těžko bych obhajila můj úvazek – 40 hod týdně. Je mi jasné, že Biskupství bude kontrolovat náplň práce pastoračních asistentů a pak neobstojím. Z důvodu finanční samostatnosti nemohu přijmout práci jen na půl úvazku. Také se dá těžce sloučit působení ve farnosti s jiným zaměstnáním – vím to, protože kvůli nepravidelné pracovní době jsem musela ukončit práci v rychnovském stacionáři.

Hledala jsem, ale blízko jsem nic nenašla. V našem vikariátu jsou malé farnosti, kde stačí kněz, případně někdo na půl, nebo čtvrt úvazku. Musela jsem hledat dál. Nakonec jsem našla, nebo spíše mne si našel P. Hofman. Po dlouhém uvažování mi představení dali souhlas pracovat ve Skutči.

Tolik o změně, abyste věděli, že to šlo „přirozenou“ cestou.

Solnici jsem si zamilovala už od prvních dnů pobytu v ČR, ještě za P. Zykána. Pak jsem poznala i Skuhrov a stal se mi také velmi blízkým. Jste skvělí, bylo mi s Vámi moc dobře, cítím se tady jako ve velké rodině. Za každý úsměv, dobré slovo, pomoc a také kritiku Vám moc děkuji! Děkuji i dětem, které se vždycky zapojovaly a přinášely hodně radosti.

Vím, že během těch několika let jsem Vám ne vždy dala dobré svědectví svým jednáním a slovy, všechny, kterým jsem nějakým způsobem ublížila prosím za odpuštění.

Věřím, že budete i nadále žít aktivní život a farnost bude vzkvetat, máte k tomu všechny předpoklady a dary! Opravdu, to vím, přece jsem s Vámi byla tolik let.

Přeji Vám hodně Božího požehnání a milosti a prosím vzpomínejte mne v dobrém a občas se za mne pomodlete kratičkou modlitbou.

Vděčná Vám za vše

s. Blanka

NĚKOLIK POZNÁMEK Z „POVÍDÁNÍ O VÍŘE“

Nezcizoložís

- Člověk je povolán do života jako muž a žena, pozván k lásce
- Sexualita (city, navazování vztahů, schopnost mít rád, předat život) je Božím darem a záměrem
- člověk není naprogramován, má být svobodný i v oblasti sexuality; jen její odpovědné a láskyplné prožívání vede ke štěstí
- velikost tohoto daru znehodnocuje hřích (masturbace, pohlavní život mimo manželství, sexuální násilí, pornografie, prostituce, praktikovaná homosexualita)
- v manželství má být sexualita naplněna věrností, úctou a otevřeností k předávání života (církve odmítá antikoncepci, zvláště abortivní)

K ZAMYŠLENÍ

Děti se naučí tomu, v čem žijí

- ⊖ Jestliže děti žijí obklopeny kritikou, naučí se odsuzovat.
- ⊖ Jestliže děti žijí obklopeny nepřátelstvím, naučí se bojovat.
- ⊖ Jestliže děti žijí obklopeny strachem, naučí se být bázlivé.
- ⊖ Jestliže děti žijí obklopeny lítostí, naučí se litovat samy sebe.
- ⊖ Jestliže děti žijí obklopeny zesměšňováním, naučí se být stydlivé.
- ⊖ Jestliže děti žijí obklopeny žárlivostí, naučí se, co je to závist.

☹ Jestliže děti žijí obklopeny zahanbováním, naučí se cítit vinu.

☺ Jestliže děti žijí obklopeny tolerancí, naučí se být trpělivé.

☺ Jestliže děti žijí obklopeny podporou, naučí se mít důvěru.

☺ Jestliže děti žijí obklopeny chválou, naučí se oceňovat.

☺ Jestliže děti žijí obklopeny přijetím, naučí se mít rády samy sebe.

☺ Jestliže děti žijí vítány, naučí se nacházet ve světě lásku.

☺ Jestliže děti žijí obklopeny uznáním, naučí se mít cíl.

☺ Jestliže děti žijí obklopeny sdílením, naučí se být štedré.

☺ Jestliže děti žijí obklopeny poctivostí a upřímností, naučí se, co je to pravda a spravedlnost.

☺ Jestliže děti žijí v bezpečí, naučí se důvěřovat sobě i ostatním.

☺ Jestliže děti žijí obklopeny přátelstvím, naučí se, že na světě je pěkně.

☺ Jestliže děti žijí obklopeny klidem, naučí se pokoji mysli.

V čem žijí vaše děti?

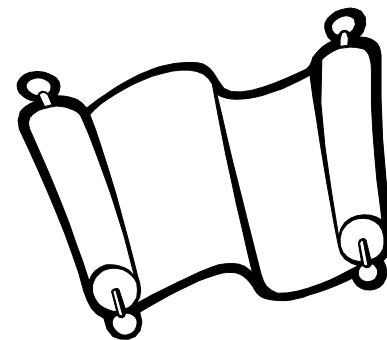

ČTENÍ NA POKRAČOVÁNÍ

Jak bych mohl (rozumět), když mi to nikdo nevyloží. (Sk 8, 31)

z knihy "Sedm pravidel pro četbu bible" Jakob Kremer

Jen málo čtenářů může číst bibli v původní řeči: hebrejsky, aramejsky, řecky. Většina je odkázána na překlady. Ale i v těchto nejlepších překladech zůstává bible zpočátku cizí knihou. Proto není radno otevřít bibli jednoduše na první stránce a číst kapitolu za kapitolou. Aby se mohl člověk ve světě bible lépe orientovat, je dobré nechat se alespoň na začátku do četby uvést. To je cesta, která je předznačena už v bibli a zvláště v židovských a křesťanských dějinách. Když znalec Písma Ezdráš předčítal lidu, "levitě vysvětlovali lidu Zákon, četli z knihy Božího zákona po oddílech a vykládali smysl, aby lid rozuměl tomu, co četli" (Neh 8,8). V židovské synagóze byla bible po přečtení v hebrejštině překládána parafrázovitě (opisným a objasňujícím způsobem) do aramejštiny. Evangelista Lukáš líčí dojemně a s ohledem na učitelskou činnost prvotní církve, jak zmrtvýchvstalý Pán vykládá Písmo učedníkům, jdoucím do Emauz (L 24,27; srv. 24,32). Na konci řečí, pronesených jako podobenství, píše Matouš o křesťanském zákoníku, který vynáší Boží slovo jako hospodář "věci nové i staré" ze své zásoby (Mt 13,52). Podle Jana 16,13 uvede Paraklét (Ježíšem slíbený Duch svatý) učedníky do celé pravdy, kterou by zatím ještě nemohli snést. Od začátku se církev považovala být pověřena k tomu, aby vykládala Písmo: podle příkladu Ježíše a s odvoláním na jeho Ducha vykládali apoštolové spisy Starého zákona ve svých kázáních při bohoslužbách a ve svých listech. Příkladem pro návod k porozumění Písmu je vysvětlení, jaké dal jáhen Filip etiopskému komoří, když ho o to požádal (Sk 8, 26-40).

Spisy, které se dochovaly z doby, která následuje po době apoštolské, nás poučují o tom, jak velice se snažili zástupci církve od počátku, aby vykládali Písmo a přispěli mnoha vysvětlivkami k jejímu porozumění. Je málo známo, že mnoho

středověkých teologů považovalo svá díla za úvody do plodného čtení Písma. Exegeze, která se jako vědecká disciplína oddělila od ostatní teologie teprve v novověku, je - navzdory mnoha mylným cestám - velkou pomocí a dnes je nepostradatelným pokusem, jak udělat bibli srozumitelnou také ve změněném světě jako knihu knih.

První důležitý úvod do četby nabízí církev už tím, že v jediné knize shromažďuje všechny posvátné spisy. Tím nás poučuje, že je třeba číst jednotlivé spisy ve spojení s ostatními. Kromě toho se tím naznačuje, že jde o knihy církve. Vlastním místem pro četbu bible je shromážděná obec. Tam jsou biblické texty pronášeny poprvé: "Až tento list u vás přečtete, zařídte, aby byl čten také v laodicejské církvi" (Ko 4,15). Proto zůstává církev pro toho, kdo v ní nevidí jen lidskou podobu místem, jemuž je svěřen výklad bible, nakolik se vidí sama být podřízena Božím slovu a vždy na to zaměřuje své hlásání. Církev nabízí dále mnohý návod k porozumění bible tím, že stanoví pořadí, jak a co číst a dále svým kázáním. Tato "služba slovu" (Sk 6,4) církve je prohlubována, podložena a pokračuje se v ní katechezí v biblických kroužcích a mnoha spisy, uveřejněnými z příkazu církve. Zápas o správný výklad bible a časté urputné spory s bludy jsou nakonec snahou uchránit bibli od falešné interpretace. Dějiny novodobé exegeze učí, že jednotlivé pokusy o výklad si nemohou nikdy dělat nárok na to, že by jednou provždy dostatečně pochopily pravdu bible. Spíše jsou myšleny jako příspěvky do diskuse a jako takové se prověřují. Často se může teprve během vědecké diskuse objasnit, do jaké míry jsou navržené interpretace nosné. Především je třeba poměřovat jednotlivé příspěvky exegetů - jak to vyžaduje nejstarší křesťanská tradice a také moderní hermeneutické úvahy - společnou vírou celé církve. Uprostřed množství protichůdných vysvětlení se tak prokazuje vazba na církev (tím se nemíní na žádný pád každické dílčí zveřejnění církevních míst) jako cenná pomoc při orientaci. K mnoha dílčím problémům nedala církev žádnou závaznou odpověď. Ve vysvětlování centrálních textů jsou dnes všechny velké církve jednotné, jestliže a nakolik se drží apoštolského vyznání víry jakožto sjednocujícího klíče.

Dnes existují četné menší a větší pomůcky, které ulehčují soukromou četbu bible. Vydání textů a jejich překlady (často přeložené volně v úzké návaznosti na originální text) jsou cennými ukazateli cest. Krátké úvody k jednotlivým biblickým (textům) spisům, jak je nacházíme u většiny vydání bible, poskytují orientaci o autoru, době vzniku, okolním světě, podnětu k sepsání, o historii té které knihy a o jejích základních myšlenkách (srv. přehled str. 28-40). Krátké poznámky vysvětlují pojmy, představy a myšlenkové proudy, které jsou nám cizí, a budují spojení k jiným biblickým výpovědím. Podrobné komentáře, slovníky a jednotlivá pojednání, ryze vědecká a všeobecně srozumitelná, jdou na kloub problémům, které vyvstávají před dnešním čtenářem bible. Každý kněz, katecheta a také rozmanitá díla o bibli podávají rádi informaci k těmto problémům. Vzhledem k četnosti vydání a informativních prostředků není ovšem pro čtenáře snadné zvolit si to pravé. Proto je většinou lepší použít jen jediný návod k četbě, než si ztížit cestu přehrší komentářů.

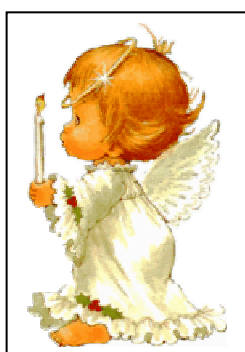
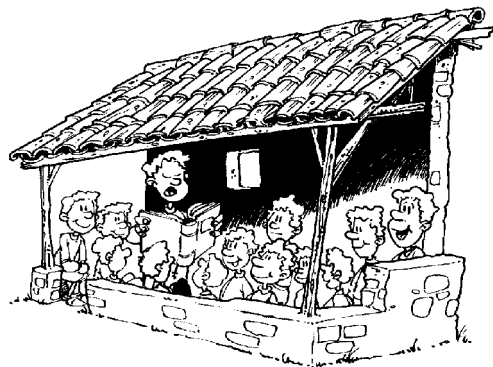
"Miluj Písmo svaté, a věčná pravda tě bude milovat. Miluj je a bude ti sloužit. Čti je a ona tě vezme do náručí." (Sv. Jeroným: List 130 (Demetriovi) 20)

Při vyučování náboženství mluví pan farář o svátosti manželství. Přitom vybízí děti, aby jmenovaly nějaké překážky ke vstupu do manželství.

Mlčení. Po chvíli se přihlásí Jana: „Když nikdo nepřijde.“

Farář nalistuje při čtení novin inzertní stranu – a docela zbledne. Velkými písmeny a v černém orámování je tam jeho jméno mezi oznámení o úmrtí.

Napadne ho, že zavolá svému biskupovi, aby předešel omylům. Biskup ho naslouchá a pak se ho zdrženlivě zeptá: „Ano, noviny jsem právě četl Odpovězte mi tedy na jednu otázku: Odkud to vlastně voláte?“

ANDĚLÍČEK NEJEN PRO DĚTI

SVATÍ Z NAŠICH KOSTELŮ

Jsou v uhřínovském kostele dvě sochy, které v kostelech naší farnosti nikde už neuvídíte. Představujeme Vám dva velké proroky.

Mojžíš (hebr. מֹשֶׁה *Moše*, vykládáno jako „z vody vytažený“) je jednou z nejvýznamnějších postav dějin izraelského národa a Starého zákona. Byl to náboženský a vojenský vůdce, vykladač zákona, kterému je tradičně připisováno autorství Tóry - pěti knih Starého zákona: Genesis, Exodus, Leviticus, Numeri a Deuteronomium jsou také označovány jako 1.-5. Kniha Mojžíšova.

Žil pravděpodobně okolo 13. století př. n. l. a pocházel z kmene Levi, jeho bratrem byl Áron, sestrou Mirjam. Podle biblického vyprávění se narodil židovským rodičům v Egyptě, kde tehdy žil celý národ. Kvůli nařízení faraona – zabít všechny malé chlapce v Izraeli, byl také v ohrožení života, ale jeho rodiče, aby jej uchránili tohoto osudu, jej vložili do třtinové ošatky a pustili po vodě Nilu. Tam novorozence našla faraonova dcera, která jej přijala za svého. Jako kojná byla pro něj vybrána jeho skutečná matka (aniž by se to o ní vědělo). Když Mojžíš dospěl, hájil v jednom sporu hebrejského otroka a přitom zabil faraonova služebníka. Musel tedy utéci mimo Egypt. Tam se v Midjanu oženil se Siporou, dcerou midjánského kněze.

V té době se mu v hořícím keři zjevil Bůh, aby jej poslal zpět do Egypta, kde měl vysvobodit svůj lid z egyptského otroctví a přivést jej do zaslíbené země. Při té příležitosti mu bylo zjeveno Boží jméno JHVH. Mojžíš se tedy vrátil do Egypta. Jeho

jednání s faraonem však bylo neúspěšné, a tak Bůh skrze Mojžíše potrestal Egypt deseti ranami. Poslední z nich bylo vyhubení všech prvorozených, mezi zvířaty i mezi lidmi. Židé byli této zkázy uchráněni díky krvi obětovaného beránka. Do této doby a události se klade vznik velikonočních svátků (pesachu). Poté faraon Izraelity propustil. Když si to pak rozmyslel a začal Izraelity s Mojžíšem pronásledovat, nechal Bůh Mojžíše přejít napříč Rudým (resp. Rákosovým) mořem, zatímco Egypťané se v něm utopili. Poté Mojžíš provedl izraelský lid pouští a po čtyřicetiletém putování jej přivedl do Moabu, kde zemřel. Po něm nastoupil jako vůdce Izraele Jozue, který lid převedl přes Jordán do zaslíbené země Kenaánu.

Eliáš pocházel z Tišby v Gileádu (1Kr.17.1). Vystupoval jako prorok za králů Achaba (871-852 př. Kr.) a Achaziáše (852-851 př. Kr.). Doba jeho vystoupení se vyznačuje

tím, že víra v Baala málem vytlačila víru v Jahveho. Achabovi předpověděl, že v zemi bude hlad jako boží trest za baalismus (1Kr.17.1). Sám se musel ukrýt před pronásledováním u potoka Keritu (1Kr.17.5). Když potok vyschl, utekl do Sarepy, kde rozmnožil mouku a olej a vzkřísil syna vdovy (1Kr.17.8-24). Po třech letech se vrátil do izraelského království, kde na hoře Karmel na shromáždění všech Baalových kněží přesvědčil shromážděné, že hlad je následkem božího hněvu. Baalovi kněží byli pobiti a očekávaný déšť se dostavil (1Kr.18.1). Když se o tom dozvěděla Jezábel, králova manželka, začala Eliáše a jeho stoupence krutě pronásledovat. Eliáš utekl na Horeb, kde se mu zjevil Hospodin (1Kr.19.1-14). Pak pomazal Chazaela za krále nad Aramem, Jehúa nad Izraelem a Elizea za proroka místo sebe (1Kr.19.15-21).

Další významné Eliášovo vystoupení je v době vraždy Nábota. Tu zosnovala Jezábel, aby získala pro Achaba vinici, neboť Nábót ji odmítal prodat. Eliáš se objevil před Achabem a zvěstoval mu, že za tento zločin bude potrestán smrtí svou i svého domu (1Kr.21.1-29). Pak prorokoval smrt i Achaziášovi (2Kr.1.1-18).

Po předání úřadu Elizeovi přešel zázračně Jordán a za Jordánem jej ohnivý vůz vzal do nebe (2Kr.2.1-11).

Při proměnění Páně na hoře se Ježíšovi zjevuje společně s Mojžíšem (Mk.9.4-5; Mt.17.3-4).

NĚCO NA ZASMÁNÍ

Náš třídní tátovi závidí. Pořád říká: „Kdybych tak já byl tvým otcem!“

Mám takový velký slovník, a přece v něm nemohu najít ani jedno slovo, které křičel tatínek, když spadl ze schodů.

Tatínek loni z jabloně setřásl metrák jablek a dva kluky.

Otec má fotoaparát, ve kterém se tvářím roztomile.

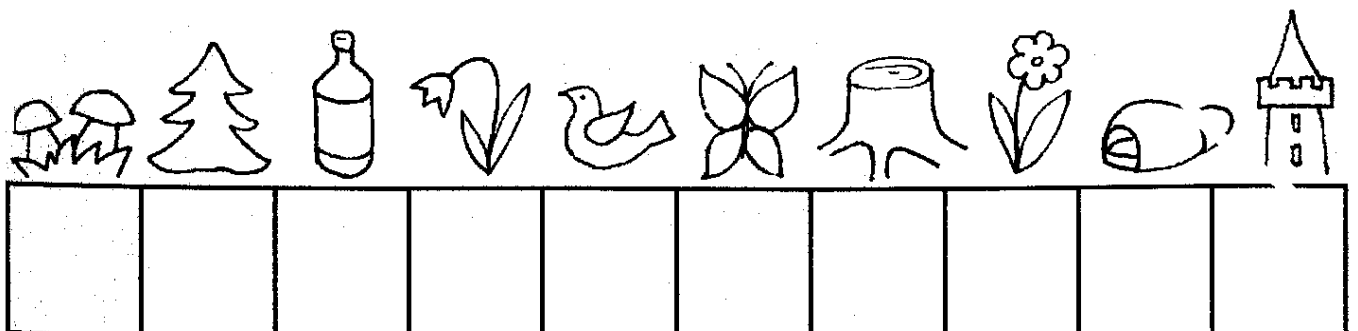
Nevím, jak je táta starý, ale máme ho už hodně dlouho.

CESTOVÁNÍ

Prázdniny a dovolená jsou příležitostí k cestování. Objevujeme nová místa, setkáváme se se zajímavými lidmi, můžeme zažít nejedno dobrodružství. Nevadí, že někdy zabloudíme, důležité je, že dojdeme do cíle.

Podle obrázků doplň do tajenky příslušná písmena. Dozvíš se, na co bychom neměli nikdy zapomínat. Na každé cestě ...

Z FARNÍCH MATRIK

Křty

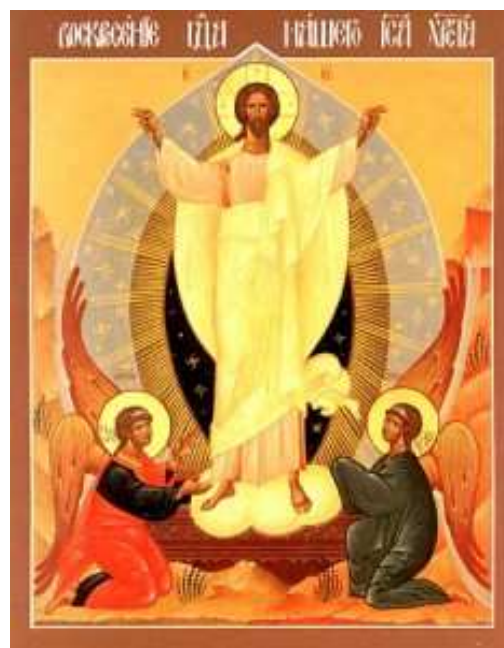
„Když se někdo stal křesťanem, je to nové stvoření.“
(2 Kor 5,17)

- 1.5. Adam Bukovský z Prahy
- 15.5. Petr Patzenhauer z Kvasin
- 5.6. Michal Josef Andrš z Solnice
- 13.6. Matěj František Beran z Deštného v Orl. h.

Pohřby

„Já jsem vzkříšení a život.“ (J 11,25)

- 24.5. Maria Klečková z Ještetic
- 26.6. Bohumil Kouřím ze Skuhrova n. B.

Svatby

„Stvořil je jako muže a ženu“ (Gn 1)

- 12.6. Ladislav Šremr a Marie Kovaříčková

PŘEHLED MIMOŘÁDNÝCH SBÍREK

datum	účel	Solnice	Skuhrov n.B.
23.5.	na potřeby diecéze	1700 Kč	1446 Kč

KALENDÁŘ AKCÍ	
4.7.	Farní grilování na faře (15.00)
5.7.	Slavnost sv. Cyrila a Metoděje; mše sv. – Solnice (18.00)
12.7.	Modlitby matek – fara (19.00)
25.7.	Mše sv.: Solnice (8.00), Skuhrov n.B. (10.30)
25.7.	Koncert skupiny Gemma – Skuhrov n. B. (15.00)
26.7.	Modlitby matek – fara (19.00)
8.8.	Cyklovýlet na pouť v Uhřínově, mše sv. (15.00)
9.8.	Modlitby matek – fara (19.00)
15. - 20.8.	Farní tábor v Liberku
29.8.	Slavnost patrona farnosti, při bohoslužbách žehnání školních aktovek
30.8.	Ukončení prázdnin – farní zahrada (18.00)

Poznámky a připomínky posílejte na adresu: farnost.solnice@gmail.com
 Další číslo vyjde 5.9.2010